

POSTANOWIENIE

13 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

na posiedzeniu niejawnym 13 kwietnia 2023 r. w Warszawie,
w sprawie ze skargi G. L.

o wznowienie postępowania w sprawie XII C 236/17
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Poznaniu
postanowieniem z 21 grudnia 2022 r., XII C 3082/22,
o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu

**odmawia przekazania sprawy sądowi równorzędnemu (art. 44¹
k.p.c.).**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 grudnia 2023 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu – z powołaniem się na art. 44¹ k.p.c. – wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy ze skargi G. L. o wznowienie postępowania w sprawie XII C 236/17 do rozpoznania sądowi równorzędnemu. W motywach postanowienia wyjaśnił, że sprawa XII C 236/17 „toczyła się przeciwko lekarzom oraz Policji w województwie [...]”. Zdaniem powódki sędziowie i policjanci, którzy prowadzili ww. sprawę, naruszyli jej dobra osobiste w związku z prowadzeniem postępowań dotyczących członków rodziny powódki, a także nie przeprowadzili postępowania dowodowego w niezbędnym zakresie. W sprawie XII 236/17, w której prawomocnie oddalono powództwo G. L., formułowała ona liczne wnioski o wyłączenie sędziego, a także pisma zawierające groźby i zniewagi pod adresem sędziego referenta. Powódka samodzielnie, jak i z udziałem profesjonalnego pełnomocnika z urzędu formułuje wnioski o zwrócenie się do Sądu Najwyższego w trybie art. 44¹ k.p.c.

Przedmiotowa sprawa jest jedną z wielu spraw toczących się z inicjatywy lub z udziałem powódki (...) obecnie 508 postępowań, w których występuje lub występowała powódka – w różnych rolach procesowych – zarówno w sprawach cywilnych, jak i karnych. Powódka przegrała większość procesów i ma poczucie rosnącej niesprawiedliwości ze strony wielkopolskiego, a w szczególności poznańskiego wymiaru sprawiedliwości. W tych okolicznościach właściwe zdaje się przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zacytowane postanowienie zostało wydane po zarejestrowaniu 13 grudnia 2022 r., złożonego na dzienniku podawczym Sądu Okręgowego w Poznaniu pisma skierowanego do tego Sądu, zatytułowanego „skarga o wznowienie postępowania”, w którym podpisana pod nim G. L. „w związku z nowymi dowodami i okolicznościami” wniosła o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania XIIC 236/17. Skarżąca stwierdziła, że dowody, na które się powołuje mają istotny związek ze śmiercią jej brata. Wniosła, żeby sąd „zbadał telefon i jego treść” i stwierdziła, że „Sąd w M., gdzie mieszka J. L. i wpływa na Sąd – oddalił powództwo o wydanie telefonu”. Jedyne czynności podjęte w sprawie w związku z zarejestrowaniem pisma o przytoczonej treści sprowadzały się do wydania postanowienia z 21 grudnia 2022 r. przez wylosowany skład orzekający.

Art. 44¹ § 1 k.p.c. jest podstawą do przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Według art. 44¹ § 2 k.p.c. o oznaczenie sądu właściwego może wystąpić sąd właściwy do rozpoznania sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 sierpnia 2021 r., I Co 88/21). W sprawie zarejestrowanej przez Sąd Okręgowy w Poznaniu do sygnatury XIIC 3082/22 nie sposób zweryfikować, czy o zastosowanie art. 44¹ § 1 k.p.c. wystąpił sąd, o którym mowa w art. 44¹ § 2 k.p.c. Przedstawienie postanowienia nastąpiło bez akt sprawy, której dotyczy skarga o wznowienie postępowania lub choćby wyroku prawomocnie kończącego postępowanie w tej sprawie, co pozwoliłoby

stwierdzić, który sąd jest właściwy do przeprowadzenia postępowania co do dopuszczalności wznowienia i ewentualnie postępowania wznowionego.

W skardze o wznowienie postępowania G. L. nie sformułowała pod adresem Sądu Okręgowego w Poznaniu żadnych zarzutów. Zasugerowała jedynie, że J. L., którego status w postępowaniu nie jest jasny, miał wpływać na Sąd w M., na terenie właściwości, którego mieszka. Samo to, że z udziałem G. L. toczyło się i toczy wiele postępowań (nawet 508), w większości przez nią przegranych, nie oznacza, że każda kolejna inicjowana przez G. L. sprawa, niezależnie od tego, czego dotyczy, ma być przekazywana innemu sądowi równorzędnemu. Oznaczenie sądu równorzędnego sądowi właściwemu wymaga najpierw stwierdzenia, który sąd jest właściwy w sprawie. Materiał zebrany dotąd w sprawie XIIC 3082/22 nie daje na to pytanie odpowiedzi.

Wystąpienie sądu w celu przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest uzasadnione tylko wtedy, gdy rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy jednoznacznie sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Obowiązek przedstawienia uzasadniających to okoliczności spoczywa na sędzie, który występuje o przekazanie sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2021 r., II Co 13/21). Okoliczności przytoczone w postanowieniu z 21 grudnia 2022 r. nie nawiązują do oświadczeń złożonych przez skarżącą w piśmie inicjującym postępowanie w sprawie, a przy tym są niemożliwe do zweryfikowania w oparciu o materiał zebrany dotąd w tej sprawie, co sprawia, że nie można ich uznać za wystarczające do uwzględnienia wystąpienia dokonanego na podstawie art. 44¹ k.p.c.

[SOP]

[ms]

